

ung Pige og sælger til de samme Kunder, som ellers komme i Mejeriet, skal der saa svares Skat? Kan det kaldes Detailhandel fra Butik, thi i saa Fald tror jeg, man vil gøre vore Mejerier og andre lignende Forretninger en daarlig Tjeneste.

I § 5 staar der under d: Godtgørelse for Udgifter til Befordring o. s. v. henregnes ikke til Indkomst og skal altsaa ikke beskattes. Det er nu højst mærkeligt, hvorledes Folk beregne deres Rejsegodtgørelser. Man har Kommissioner, der beregne dem efter de højeste Takster uden dog at bruge disse Beløb. Jeg kender Kommissioner, der f. Eks. have en 3 à 4 Mils Rejse til Aastedet, og hvis Medlemmer beregne sig Godtgørelser efter de gamle Posttakster, der vist ere 2 Kr. 80 Øre pr. løbende Mil. Men bruge de nu disse Penge? Nej, man slaar sig sammen en tre—fire eller flere om en Vogn og udreder hver sin Part dertil. Der er vist Kommissioner, som tjene mindst de tre Fjerdedele af den beregnede Rejsegodtgørelse ved den Fremgangsmaade. Jeg vil henlede ikke alene den højtærede Finansministers, men alle Ministres Opmærksomhed herpaa. Jeg er temmelig sikker paa, at hvis der blev set lidt bedre efter med Hensyn til Beregningen af Rejsegodtgørelser, vilde der være ikke saa faa Penge at spare paa dette Omraade.

Derimod beskattede man tidligere ikke Diæter, og den Gang vi Rigsdagsmænd kom hjem med de sidste Skattelove, lød der fra alle Sider: Ja, Rigsdagsmændene forstaa at hytte sig, de ville ikke svare Skat af deres Diæter. Nu er man kommen halvt til Sandheds Erkendelse og siger, at der skal betales Skat af Halvdelen af Diæterne, naar de vedkommende ere paa Ture, hvor de overnatte. Jeg tror, vi skulle sige: Bort med den Slags Ting; hvad vil det egentlig sige, den Smule Skat, vi skulle svare af Halvdelen af vore Rigsdagsdiæter, naar derfra er trukket de virkelige Udgifter, som vi have haft som Rigsdagsmænd. Naar det trækkes fra, vil det i Virkeligheden ikke blive noget. Lad os blive fri for den Slags Ting. Der kan være nok at kaste os Rigsdagsmænd i Hovedet endda.

Medens man med Hensyn til Indkomsten har Fradrag i § 8, er der ikke med Hensyn til Formuen Fradrag undtagen i et enkelt Tilfælde. Den, der ifølge sine Forhold efter Anvendelsen af Fradragsbestemmelsen ikke skal svare Indtægtsskat, skal ikke svare Formueskat, naar hans Formue er under 10,000 Kr., men han kan

altsaa dog være Ejer af 9,999 Kr. 99 Øre. Der vil derved fremkomme et mærkeligt Forhold. Ude paa Landet bor f. Eks. et Par Naboer under ganske lige Forhold med hver 2 Børn, og de have hver en Indtægt af 740 Kr., men den ene har Indtægten ved Arbejde, og den anden har 300 Kr. ved Arbejde, Resten ved at klippe Kuponer. Hvad tror De, den første vil sige til, at hans Nabo ingen Skat skal svare af de næsten 10,000 Kr. i Formue, han ejer? Jeg tror, Ministeren her er gaaet for højt ved at sætte Grænsen ved 10,000 Kr. Maaske var det rigtigere, om han havde sat Grænsen ved 5,000 Kr.

Jeg kommer saa til de forskellige Raad, vi skulle have efter dette Lovforslag. Vi skulle først have Ligningsmyndighederne, lidt forskellige i Landkommunerne, Købstæderne og København. Derefter skulle vi have 3 Etager til: vi skulle have Skatteraadene, Overskatteraadene, og vi skulle have Landsoverskatteraadet. Jeg ser nok, at Ministeren har indskrænket Antallet af Skatteraadetsmedlemmer noget; han mener derved at kunne spare 14,000 Kr., men Ministeren kunde have gjort en anden og større Indskrænkning, nemlig i Honorarerne til Medlemmerne, ikke til Formanden, for han har Hjemmearbejde, men til de almindelige Medlemmer, som ikke have Hjemmearbejde; hvorfor skulle de have det faste Honorar, der efter de gældende Regler er 400 Kr., medens Formandens er 800 Kr.? Formanden burde fremtidig kun have 400 Kr., og Medlemmerne burde nøjes med deres Diæter og Rejsegodtgørelser. Men der kunde desuden ske en anden Forandring. Til at begynde med var det nødvendigt at have Skatteraadene ude i Kommunerne til at vejlede Sogneraadene, men efter at disse nu have arbejdet i de forløbne Aar og have klaret Tingene saa godt, er det ingen Nytte til at have disse Skatteraadetsmedlemmer siddende. Vi kunne give Skatteraadene lidt mere Karakter af en Appellinstans, til hvilken man først appellerer, naar man er misfornøjet med Skatteansættelsen. Det er muligt, at der i Landsoverskatteraadet skal være nogle juridiske Medlemmer, fordi der er nogle juridiske Spørgsmaal, som skulle afgøres der, som Overskatteraadene muligvis ikke kunne magte, men lad os saa afskaffe Overskatteraadene, og lad os saa i Landsoverskatteraadet foruden de Jurister, det er nødvendigt at have, faa et Par praktiske Kommunalråd ind ved Siden af dem. Paa denne Maade tror jeg, der kunde spares en Mængde Penge.